

המדינה הזאת

ראש הממשלה
נדר גוריון, בישיבת יום חוקתי-יוסף ב' של הכנסת, עורך את הרוחות בין כל הסיעות. הוא הוציא את הויכוח על החוקה ממסלולו הקופא. מאז החל הויכוח נזמה היה, שהוא מתנהל בעצל-תיים וסופו לשקוע בעולם השעמום מבחינה זו היה נאום ראש הממשלה מעין סם מרענן. ראש הממשלה לא חסך במלים הן כלפי האופוזיציה והן כלפי הדתיים. הוא העלה את הבעייה הרגישה של חילוניות או דתיות בחיי-היסוד של האומה. בהתפלסו עם הדתיות הזכיר, כי בעסקים חילוניים נועץ משה רבנו עם יתרו שלא היה בן ברית. יתרו יעץ למנהיג הישראלי למנות שופטים והעצה נתקבלה.

בסקירתו הארוכה דן ראש הממשלה בענייני חוקות בכל העולם, לרבות הקונסטיטוציה האמריקנית והצרפתית. הוא חזר לימי יוון, רומי ויהודה, אך לא הזכיר משום-מה את מורו הגדול, שממנו שאב ראש הממשלה הרבה. כונתנו לאפלטון היווני, מה דעתו של הפילוסוף היווני, בעל ה"רפובליקה" על חוקת-יסוד? אך נראה, שראש הממשלה פטר עצמו מלהסתמך על אפלטון משום שלדעתו ה"אמצאה" המתקראת חוקה היא בת מאתים שנה בסך הכל... נראה, כי הדעות בכנסת נחלקו לשיניים בשאלה עקרונית זו של חוקה. יש שתי אפשרויות למנוע משבר חמור בענין זה: להמשיך בויכוח בכנסת עד קצה האפשרות. כלומר לא להגביל את זמן הויכוח לכל חבר. על ידי כך ימנע הצורך להכריע בדבר לאתרו. ואפשרות שניה היא — לדחות את כל הבעייה לשנה.

ברם, הדעת נותנת שתתקבל הדרך הקלאסית, הדינו — מינוי ועדה שיוטל עליה לגבש הצעות בעקבות הנאומים והויכוח בכנסת על שאלת החוקה...

אוי באקר, אוי ער
באק! אפי אכא
זכר באמת לעס שמן
לחלח את לעק

*) מיוצרת בהשנח
התמדרות רופאי השנים בישראל

הכנסת מאת ש. יוסף

סת. ואחריו, יש לשער, יאבד הויכוח כל עיניו.
בכנסת מתלחשים, כי הנסיון של חופש בלתי מוגבל לנאומים לא הצליח. ועדת הכנסת כבר החלה לדון בהצעה לשים סייג לחופש בלתי-מוגבל זה.
ובמזנון עשו מחשבי החשבונות, חיי שוב מזור בהחלט.
תקציב הכנסת לשנה: 360 אלף לירות. לכל היותר מתכנסת הכנסת 80 פעם בשנה. יום של כנסת עולה, אפוא, 4,500 ל"י. אם בישיבה אחת נואמים 4 נואמים — הרי עולה כל נאום למעלה מ-1000 ל"י. ואם הסערה בתוך נאומו של מי יערי נמשכה כ-40 דקות, הרי גם הסערה עלתה כ-500 ל"י...
ועוד חישוב. 40 נואמים עוד עומדים לנאום בענין החוקה. אולם באולם נמצאו לכל היותר 30 חברי-כנסת. לפעמים גם 20... היכן הם היתר?
— הם מתכוננים לנאומיהם — ענה הולך-רכיל...

גם לשר המשטרה יש יוסף
בהיות שמח רות"ו. וילנר ממק"י, ושר המשטרה, מר ב. שטרית השיב. כיוון שהשאלים נאמו במתינות, הצטיינה גם תשובתו של שר המשטרה במתינות. זאת ולא עוד: שר המשטרה אמר, "יש לו יסוד להיות שמח", על שני תנה לו ההזדמנות לדבר על סדרי בתי-הסוהר במדינת ישראל. ומדוע לא יש מח שר המשטרה. הנה בישר לאורחיו ישראל, כי הממשלה עומדת לבנות בית-סוהר מרכזי חדיש ברמלה. ונדמה היה, כי שר המשטרה חושב, כי גם האורח חים צריכים לשמוח על שיתוסף לה נכס כזה, שיעלה לא פחות ואפשר יותר מ-110 אלף-לירות... ועוד יסוד לשמחתו של שר המשטרה ושל כל אורח בישראל: "יהיה זה בית-סוהר ראוי לשמרו... ובו יהיו מקומות ל-400 אסירים ויותר".

אולם שר ומפני מי? פשוט מאוד המשטרה מפני שר הצנע, ד"ר גם מפחד... דב יוסף. בזמן האחד רון מפחדים אורחים רבים מפני ד"ר יוסף. משהו מתרחש בשוק-הצנע, ומשהו נשמע בקשר להע-גשת אורחים הנהגים מאיסורי משטר-הצנע. ברם לא זה פחדו של שר המשטרה. לא כצרכן הוא מפחד, אלא כספק של מנות-אוכל לאסירים.
תזונת האסירים היא, לדעתו של שר המשטרה, טובה במידה כזאת, שכל אורח יתמלא קנאה כשישמע מה אוכי לים האסירים. והוא הוסיף: "אני מפחד, שאם ישמע ד"ר דב יוסף, כי האסיר מקבל יותר מזון מכל אורח במדינה, הוא ירגום אותי באבנים".
קריאה מספלי האופוזיציה: "או תשים אותו בבית-האסורים..."

— איזה דיבורים הם אלה? ויתר חברי-ה"חירות" החזיקו אחריה. והרי כמה משפטים:
ה. מגורי-כהן: פרובוקאטור!...
א. בן-אליעזר: פאשיסט!...
י. באדר: בונדיסט!...
א. בן-אליעזר: מלשין!...
מר מ. יערי, היה שקט... קצת התערבו חבריו לסיעה לעזרתו בקריאות דומות. הוא המשיך באותו מקום בו הפסיקו אותו. הוא קרא מן הכתב...
היו"ר מנסה להרגיע את רוחות אנשי-ה"חירות", באימים בקריאה אל הס"ד, ד"ר אח"כ, בשידולים, שעוררו רעמי צחוק:
— נו, מספיק. התגובה מספקת בהחלט. יערי, המשך...
קריאות מספלי "חירות": לא ימ שיך, לא ידבר...
היו"ר: אתם מריקים כעת את כל הטמפרמנט שלכם, ומה תעשו בימים הבאים? הרי הויכוח על החוקה הוא רק בתחילתו...

השבוע הנפיש והשבוע הכים
בסוף הישיבה הודיע היו"ר: בויכוח על החוקה נרשמו עוד 40 נואמים. כידוע אין הויכוח על החוק מוגבל בזמן ובמספר הנואמים. לעת-עתה, נהגו הנו"אמים ללא רחמים בדין. בממוצע דיבר כל נואם כשעה. ברם, הויכוח כבר איבד מעניינו. השבוע עוד עומד לנאום ראש-הממשלה. הפעם לא יסכם את הויכוח, אלא ידבר כאחד מחברי הכני

האניה "בריטניק" עגנה בחיפה 24 שעות בלבד...

תיירים אמריקנים יצאו לסיוור בן 55 ימים ועד ישראל הגיעו. מהם ירדו לתליאכוב ומהם בקרו בנצרת. מה יהיו רשמיהם מביקורי-בזק זה?
צילום: ב. כרמי